

Žvaigždė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 7

BROOKLYN, N. Y., 21 D. KOVO (MARCH) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND-CLASS-MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

Negalime duoti kitiems to, ko neturime patys.

Jogei mes galime suteikti kitam tik tai tą, ką turime patys, tai ašizku kaip saulė. Jeigu žmogus neturi duonos, ašizku kad jis negali papenėti alkanas, kad ir szirdis jo isz gailescio plyszta. Jeigu žmogus neturi namo, jis negali priimti pakelevingą, kad ir labjauisia to norėtu. Žmogus, neturintis pinigų, kad ir milaszirdingiausias butų, negali suszelpti savo artimo. Beturtis negali savo grasziais pastatyti bažnycios, kad ir labjauisia to troksztų. Prasztausia tad iszmintis rodo, kad neziurint ant mūsų geriausių troszkimų, mes negalime duoti kitiems tik tai tą, ką mes patys turime. Žmogus, turintis plutelę duonos, gali pasidalyti su kitu, bet ne didziausias didzturtis negali duoti kitam daugiau ne kaip pats turi.

Tas atsitinka ne vien mūsų materialiszku turtų reikaluose, bet teippat yra ir mūsų dalykuose dvasiszkuose. Jei mes norime pamokyti kitą, pirma mes patys turime turėti mokslą. Dėlei tos priezasties yra įsteigtos mokslainės, gimnazijos, seminarijos, universitetai, kur kožnas bevienas mokintinis turi iszduoti egzaminą, idant ašizkia pasirodytų, kiek jis pats įgyjo to mokslo, kurį ketina dalyti kitiems.

Szia tiesa apima visą žmoniją su jos visais laipsniais, bet labjauisia ji pasirodo ant tėvų. Abelnai imant tėvai nori, idant jų vaikai turėtų jau jei ne

geresnį, tai nors jų lygų buvį. Nori, idant vaikai juos myletų ir kad sulaukę senatvės turėtų pas juos prieglauda. Nori tą viską savo vaikams įkvėpti. Bet kaip-gi tankiai tėvai užmirsza, jog jie savo vaikams nori duoti tą, ko patys neturi. Ir užtiesą, argi tėvas, kuris yra neteisingas, gali įkvėpti savo vaikui teisingumo meilę? Niekados! Jis jam įkvėps suvis prieszingą palinkimą. Tėvas girtuoklis niekados neįkvėps savo sunui blaivystės meilės. Jei sunus nebus uirtuoklis, neis tėvo pėdom, tai tik todėl, kad jam jau perdaug bjauriai girtuokliai iszrodo. Motina tinginė niekados neizmokys savo dukters darbsztumo ir tt. Jei tada ngrime ką kitam įkvėpti, pirmiaus mes patys turime tą turėti. Je norime mūsų tautą pakelti, padaryti ją doresne, privalome patys tokiais buti. Jei norime savo tautiecius tėvynės meilės mokinti, pirma mes patys turime ją myletti. Kaip-gi galime stebėtis, jog lietuviai neklauso kalbinancio juos prie tėvynės meilės, kada jie mato, jog tas viskas nažniausia yra daromas dėl „biznio“. Ne! jei norime mūsų broliams įkvėpti tėvynės meilę, pirma mes patys ją tikrai mylekim, nes savo tautieziams niekados negalėsime duoti to, ko mes patys neturime.

Sziame laike terp lietuvių kilo mada tik tai kitus mokyti, o apie savo apszvietimą suvis nemislyti. Tas kursai vos litaras moka raszyti, nori mokinti tuos, kurie augsztesnį mkslą yra įgiję. Tie, kurie pradzijs katekizmo nemoka, nori mokyti tuos, kurie specializką apie tikejimą mokslą yra pabaigę. Apie do-

rą raszo ir pasakoja tie, kurie savije ne szeszeliu jos neturi. Tėvynės meilės mokina tie, kurie už pinigus ar garbę jai tarnauja. Ir kaip-gi tada galime stebėtis, jogei mūsų darbas yra be pasekmės? Ne! niekados neduosime kitiems to, ko neturime mes patys.

Be abejonės kiekvienas supranta, jog tuo laimingesnė, tuo doresnė, tuo stipresnė yra tauta, kuo pavieni sąnariai, isz kurių ji susideda, yra doresni, tobulesni ir savo tautą labjau mylinti, ir mes norime kitus tokiais padaryti, norime kitiems viską tą įkvėpti, bet suvis užmirsztame, jog mes patys to neturime. Pirma neg kitus pradėsime ko mokinti, iszsimokinkime to pirma mes patys, o tada, patys jau turėdami, galėsime ir kitiems tą duoti.

Jurinukas.

Persergejimas.

Kadaži duodasi girdėti jog atstatyti nuo darbo zeceriai, paskui kolektavoja ant visokių iszmsilčių reikalų pinigus ir renka prenumeratas, turėdami spaustuvės knygtute, mes laikome už reikalingą praneszti mūsų Tautieziams, jog isz „Žvaigždės“ spaustuvės yra atstatytas Juozas Aliszis, ir mes daugiau nieko su juom neturime. Abelnai praszytume idant nieks neduotu pinigų kitom's ypatom's, kaip tik mūsų agentams, kurių vardai yra garsinami kožnam „Žvaigždės“ numerije.

Jeigu kurie isz Tautiezių duotu kitom's ypatom's pinigus ir tie dingtu, te ant savęs kaltę verczia, mes už tai neatsakome.

Redyste.

Jubilėjinis išleidimas (1801 - 1901).
PASAKOJIMAS ANTANO TREVININKO,
 VYSKUPU MOTIEJAUS VALANZIAUS.

(Tęsa).

XI

KIAUKLIŲ BAŽNYTELĖ.

Už Vilkmėgės, Vilniaus vyskupystėje, Vilniaus paviete, Šešolių parapijoje, nuo seniai yra bažnytelė Kiauklių ulčioje. Turi žemės trijuose laukuose po dvidešimtį purų seimos. Bažnytelė yra gerai apžiūrata, nes aplinkui gyvenantieji turtingi žmonės su viskuomi ją gražiai aprūpina.

Neperseniai uzrandavojo dvarelį karališkos žemės žemės arti Kiauklių burliokas. Tas, norėdamas užgrobti ir žemę Kiauklių bažnytelės, nuvažavo pas Šešolių kleboną, Tadeušą Meškąuskį, ir meldė, idant daleistų Kiauklių bažnytelę išnaikinti, ir gali būti, jogei klebonui užmokejo. Taip burliokas su klebonu suderėjęs, prancėse assesoriui, kuris parašė pas sprauininką, jogei Kiauklių bažnytelę aptrukusę, palaikę už griunančią – kaipo butinai nereikalingą – reikia nugriauti. Ir jogei to nori pagaliaus pats Šešolių klebonas, Tadeušas Meškąuskis.

Sprauininkas danėš apie tai Vilniaus gubernatoriui Kaminskiui, kurs liepė ir išnaikinti bažnytelę. O valdantis Vilniaus vyskupystę pralotas Petras Žilinskis įsakė Giedraičių džiakonui, Jonui Borkovskui, nuvažiuoti į Kiauklius ir draugė su Šešolių klebonu akvaizdoje atimti iš bažnytelės jos šventus daiktus.

Dziakonas atvažiuo į Šešolius 13 d. Rugsėjo mėnesio 1871 metuose. Rytą metą atlikė su vietiniu kunigu atlai-

Audrai praslinkus, ubagas nuėjo pas gaisrą, o paregėjęs ukininką negyvą tarė: „Kas tą žino – ar manę Viešpatis norėjo dar pasaulėje užlaikyti, ar ukininką pakoroti už nemilą širdystę? Tegul bvna Jo šuenta vale! Kad bučiau tame gyvenimo priimtas atsigulęs, ištikro jau nebučiau kelęs.“

Žmonės, išgirdę apie nemilą širdystę ukininko, kurio vardas buvo Jonas, jo priepuolį paskaitė už tikrą koroną Viešpaties. Nenorejo pagaliaus nei šventoje vietoje laidoti. Pakasė jį be kunigo sodžiaus kapinose.

XIII.

NAUJI IŠMONIAI.

Pilypas Brazdauskas, Salantų parapijos, Nasrėnų sodžiaus, pasituris ukininkas, metuose 1806 pavasaryje iš Klaipėdos parvažiavęs tarė šeimynai savo: „Šitai pirkau Klaipėdoje septynias kartopeles – vokiečiai sako jog tai yra iš Ameriko parvežtos, labai naudingos ir skanios. Mergaitė, pamink torielką ir sugraizk vieną – paragausime ir suprasime, ar tiesą vokiečiai sako.“ Mergaitė tuojaus sugraizė vieną žalią kartopelę. Pilypas ir visa šeimyna, su druska apsudindami, kado, bet praryti negalėjo. Petras, sunus Pilypo, tarė:

„Et, negut vokiečiai jas gali valgyti, o ne žmonės!“ Pilypas liepė duoti kiaučiui – ta bežiurint vieną suėdė. Pilypas atsiliepė: „Penkias likusias pasjките darže; kad patys negalėsime valgyti, bent kiaučias pašersime.“ Mergaitė tuojaus darže pas namą ir susodino. Išdygus, stebėjosi lapams ir laiškams naujos žolės. Tą pat metą rudenop atvažiuo iš Liepojaus vokieitys lynų pirkti. Tam Brazdauskas tarė: „Pirkau kelias kartopeles, bet nežinau, kaip su jomis apsieiti. Pamokyk mane.“ Vokietis apsakė, jogei vėlai rudenyje reikia jas rauti; norint valgyti – reikia jas virti ar kepti, per žiemą laikyti arba rusyje arba kamaroje, it batvinius. Pavasaryje anksti sėti, bet retai. Pilypas, gavęs rudenyje iš penkių bulvių trisdešintis tris, keletą išvirino ir vėl ragavo; atlikusias sėklal užlaikė.

O jogei bulvės yra apvalios, kaip rodės, dėlto ir praminė roputėmis. Kitur jas vadina bulvėmis, dar kitur dulėmis. Užrašiu tai, kad būtų žinoma, kaip neseniai tas vaivis žiamės įvestu paliko Žemaičių krašte.

Silkės nuo amžių yra pažįstamos ir valgomos Žemaičių krašte. Buvo jų žmonės pritrūkę nuo 1807 iki 1812 metų, nes prancuzų cėsorius Napoleonas I buvo uždaręs jures. Toje gadyneje – Rygoje, Liepojuje ir Klaipėdoje už vieną silkę reikėjo mokėti po auksiną (15 kapeikų) ir teip dar neviečiai buvo gauti. Paskiaus, Napoleoną pamušus, atsidarė jures ir silkės atpigė.

Stuores sudintas nua 1813 metų atveždavo burliokai į jomarkus Krėtingos, Plungės, Luokės, Varnių, Šaulių ir Kau-no. Bet žmonės jų nepirko ir sakė: „Kas gali valgyti tas žuvis, smirdančias aliejum ir maskolium?“ Tiesą pasakius, ir lygšioliai (1872 m.) neperka jų ukininkai. Vienok ima tas žuvis ponai, klebonai ir klioštoriuse gyvenantieji.

Stuores juodi ikrai (kavioras) ilgai Žemaičiuose buvo nežinomi. Atveždavo juos burliokai, bet musų žmonės nedrįsdavo jų valgyti. Su tais regejau šioki atsitikimą: Metuose 1818 Kalvarijoje vienas studentėlis radęs knygoje, jogei upė Volga daug pristato maskoliams labai tinkamo valgio „kavioro“, norėjo žinoti, kas tai yra per valgis. Išėjęs iš mokyklos, pamatė bestovintį burlioką su savo vežimu prie vartų, ir užklausė: „Ar turi kavioro?“ Tas atsakė: „turiu!“ Studentėlis tuojaus pirkv svarą, užmokėjo du auksinu (30 kapeikų) ir nešė namon. Susijė visi tų namų studentėliai, kišo prie nosies – rado dvokiantį, o nenumandami kaip reikia valgyti, atidavė gospadinai idant išvirtų. Senutė, atgožusi saldžiu pienu, išvirė ir padėjo ant stalo. Visi studentėliai ragavo, bet nei vienas praryti negalėjo. Atidavė žmuniui, vienok ir tas nelakė. Po to dar ne greitai ponai pradėjo tuos ikrus valgyti, o žmonės artojai dar ligšioliai (1872m.) anais tebaudosi.

Iki 1820 metų Žemaičiuose nebuvo žinoma Kynų arbata; paprastai vadino arbatėle zoleles, liepos žiedus, veronikos ir taip toliaus. Tokią arbatėlę gerė tankiai žmonės seni, kunigai, ponai, gulti eidami. Po tų metų didesniuose miestuose, pradėjo kromininkai laikyti Kynų arbatą, bet niekas nepirko jos svarais. Kam susirgus, ar daktarai įsakius ją gerti, imdavo paprastai tam kartui žiupsnelį už griviną, auksiną ir t. t. Vos po 1830 metų pradėjo ją gerti perkeitais su kava ra kakua.

dus šv. Onos, o 15-toje dienoje drauge su Šešolių klebonu išvažiuo į Kiauklius. Atvyko teipogi ir assesorius.

Pajuto aplinkui gyvenantieji ukininkai, supuola, it mus ant medaus, ir neleidė į bažnyčią nei kunigų nei assesoriaus. Apgulė namelius. Dievo ir neėjo šalin nei naktyje.

Isz lietuviszku dirvu.

Baltimore M. D. 12 Kovo 1901 m.

Garbus „Žvaigždės“ Redaktoriam!

Randu visokias žinutes isz visur prištusas į Jusų garbų laikrasztį „Žvaigždę“, tad ir asz pasiryžau kelis žodžius parasztyti. Ne esmiu asz žmogus mokytas, nemoku gražiai rasztyti, bet myliu savo brangią tėvynę Lietuvą ir raszau žodžius, kuriuos man mano szirdis diktuoja, tad tikiu, kad rasz jie „Žvaigždėje“ vieta.

Yra czionai vidutinis lietuvių burelis, bet nelabai terp savę sutinka. Vieni yra katalikai, kiti bedieviai, per tai terp musų brolių lietuvių nėra vienybės.

4 diena Kovo buvo apvaikszciojimas atminties numetimo baudževos. Musų karsztiejie tėvynainiai parsikvietę garsų visoje Amerikoje lietuvių D-rą J. Szlupą, garsinamą kaipo lietuvių mokintoją ir platintoją civilizacijos. Męs visi tekejome, kad teip ir yra, bet pasirodė kas kitas. Męs, ant prakalbų susirinke, iszgirdome iszniekinimą brangaus musų katalikiszko tikėjimo ir, jog viskas tas, ko dvasiszkiija mokina, yra neteisybe ir jų nereikia klausyti. O, apsaugok mus Dieve nuo tokių mokintojų! Ir kokia to mokslo buvo pasekmė?

Gi va. Pereitą sanvaitę vienas to naujo mokslo pasekėjas *) ketvirtą valandą nakczia nuvėjo į vieno lietuivio stubą ir pradėjo gaspadorių smaugti, reikalaudamas nuo jo pinigų. Kiti to namo gyventojai, iszgirdę imtines, atbėgo ir gaspadorių iszgelbėjo. Tas, pinigų norintis lietuivys, darė suvis pagal D-ro Szlupo mokslą. Kunigai mokina, jog svetimą savastį reikia guodoti ir jos nejudinti, bet kunigų nereikia klausyti ir, ką jie liepia, nereikia daryti, „nereikia duotis kunigams už nosies vadžioti“, tad reikia svetimą locnztį prisiasavinti ir pinigų nuo kito paveržti. Pinigai, kuriuos kitas turi, neyra vien jo, bet sykiu yra ir mano, nes teip mokina socializmas, bet tas, kuris pinigų turi, su manim pasidaryti nenori, man-gi noris palėbauti, tad turiu nuo jo pinigų atimti, bile tik asz drutesnis busiu.

Gražus mokslas, nėra ką sznekėti. Už tai pas mus ir yra tiek isztvirkėliu, kad mums tokį mokslą garsina.

V. A. Katalikas.

*) paduotos yra ir pravardės, bet męs jas aplenkiame R. d.

Waterbury, Conn. Girtuoklystės pasekmė. 20 diena Vasario pasimirė czionai Jurgis Eidukeviczius, paeinantis isz Suvalkų rėdybos. Velionis buvo žinomas visiems girtuoklis isz ko ir smertį gavo. Jis dikcziai prisigėręs ėjo namon, bet pareiti nepajėgė. Rado jį palicmonas gulintį pas duris. Nuneszė jį į stubą, bet jau nē paszauktas daktaras gelbėti negalėjo. Velionis, norint vadinosi kataliku, bet tikejimiszkų pareigų neatlikdavo, todėl tapo palaidotas suvis sale kapinių, nēs net pestonai ant savo kapinių nepriėmė. Velionio draugai norėjo, idant vietinis klebonas jį palaidotų katalikiszka, bet užklaustas apie tai vyskupas, katalikiszka laidoti uzdraudė. Tai koki girtybės vaisiai!

Žiogis.

Shenandoah, Pa. Pereitą sanvaitę 3, 4 ir 5 Kovo buvo czionyksztėje lietuviszkoje bažnyczioje atlidai 40 valandų. Kunigai buvo 8 svetimi ir du savi. Svetimj buvc szie: kun. Kaupas isz Scranton, kun. Žilinskas isz Plymouth, kun. Kaulakis isz Philadelphia, kun. Kudyra isz Hazleton, kun. Delinikaitis isz Shamokin, kun. Pautienius ir kun. Kasparek isz Mahanoy City ir kun. Varnagiris isz Brooklyn'o.

Iszpažinties iszklaušė apie 1500.

X.

— Black Diamond, Wash. Darbai eina labai gerai. Dirba su dviem atmainom ir uzdirba nuo \$2.50 iki 4 ant diknos. Oras labai gražus. Žiemos visai nebuvo, o dabar jau visai szilta ir dažnai palyja.

X.

— Philadelphia, Pa. Czionai neužilgo pradės iszeidinėti naujas laikrasztis po vardu „Lietuvis“. Jis kasztuosės ant metų \$1.00. Koznam, kuris prisiūs savo adresą, ketina prisiusti pirmus 4 numerius ant paziuros. Raszant reikia tokį uzdėti adresą: Antanas A. Jocis, 764—766 S. Second St. Phila, Pa.

Zinios isz pasvieczio.

Ar karė pasibaigė!

Kad szitas numeris „Žvaigždės“ iszeis isz spaudos, gal svietas jau iszgirs apie pabaigą karės Pietinėje Afrikoje. Isz Pretorijos pareina zinia, jog generolas Botha vedą tarybas su lordu Kitche-

ner'u apie pasidavimą burų anglams. Vienok galutinai sandaro nenori padaryt be pritarimo narsaus De Wet'o. Garsus partizantas skubinasi dabar isz Oranijos į sl'aurę pas Both'ą. Jeigu tarybos nusiseks, bus galas ilgai ir kruvinai karci, kuri Anglijai kasztovo tiek pinigų, kraujo ir pažeminimo, o dviem mažom respublikom liuosybę.

Gana „a“ krauja lieti.

Perstatytojas Suvienytų Valstijų Kinuose p. Rockill apturėjo nuo prezidento McKinley'o paliepinimą, idant kolaljausiai stengtųsi užbaigti visus baranius idant nereiktų daugiau kraujo lieti. O teipgi idant kitas vieszpatystes kalbinti kad nereikalautų nuo Kinų nužudymo apkaltintų ypatų tik paliktų tą nusprendimui paczių Kinų.

Gilki kova tarp Rossijos ir Japonijos.

Rossija traukus vieszpatystes į barnį su Kiniais nori isz to pasinaudoti ir užrebt Mandczuriją. Japonija ne meiliu ant to žuri ir rodija Rossiai to godumo iszszadėti nes kitaip ji eisint tiesiog ant Korėjos, o tokiu budu kils kova su Rus ja.

Straičiai lai dėgina dirbtuves.

Raszo isz Brcelmos. jog tenai straičiai sudėgino dirbtuvių budinkus. Utraukė kariumenę, idant sulaukyti straičierius ir priverst ramybę.

Laiszka isz Lietuvos.

Mielis Brol!

Nežinau — gal jau tavęs nē gyvo tenai nėra, nes asz teipgi jau viena koja kitam sviete stovėjau. Rudenį tuėjome ilgą ir be szalczio. Oras buvo labai drėgnas, todėl prasplatino ligos dar liksziolei pas mus nem tytos. Užpuola žmogų didel s karsztis, laužo visus kaulus, ir teip pakerta, kad drucziausias vyras griuva į lovą ir pasikelti negali. Daugelis mirszta. Teip buvo ir su manim, bet dabar jau Dievui dėkui gerai. Kaszin kaip butų buvę, bet po Kalėdų prasidėjo laisai dideli szalcziai. Tie orą pataisė ir nors žuonelės gerai iszsalė, bet dabar jau sveikesni. Didieji szalcziai traukėsi apie 4 dienns.

Pas mus žmonės, ypacz jaunomėnė, labai kimba prie skaitymo knygu ir laikraszczių. Norint nuolatai girdėti apie kratas ir aresztavojimus, vienok pas mus dabar jau virto mada, kad gar-

bė yra vadintis lietaviu ir skaityti lietuviskas knygas ir laikraszczius, todėl nepaiso ne ant kratų, nė ant arestavojių.

Kaip girdžiu, tai ir pas jus žmonės prie knygų linksta, tik kad turbūt tenai tas už mokytą savę laiko, kuris skaito knygas neužkencziancias netik katalikiszko tikėjimo, bet ir paties Dievo. Pas mus tokius mulkiniais vadina. Mat vis kas szalis tai mada.

Pas mus ant javų turgus gana geras ir jų žmonės vidutiniai turi, bet kaip girdėti, tai daugelis maskolių badu mirszta.

Bet užteks raszyti nes turiu į girią vaziuoti.

Lik sveiks,

Mylintis tavę brolis Jonas.

Redystes atsakymai.

„Vienybei“. Pergreit Tamstos iszreisket savo nuomonę, mus barbarais vadindami. Kas, ir ar padavę į Paukszcziu spaudintas dainas kun. Burbos dainą, kurią mes spaudinom, mums ne galvoj, — mes ją atspaudinom isz velionio rankraszcziu. Teisybė, yra tenai zeceriszku klaidų, bet ne teip ji skamba, kaip „Vizybe“ norėtų. Tamstos pykstate, jog tenai yra pasakya: „poterius kalbėsini“, ką, matote, daryti — jus Dievą keikiate ir kynų dievaiczius augszciau už jį statote, mes-gi Dievą garbiname, kaipo Augszciausią Tėvą ir Geradėją, tad ir poterius kalbėti nesigedijame. Na... ir tikime, kad ir kiti lietuviai, iszėmus vos užvelgėmą isztvirkių skaitlių, mums prisaria ir poterius kalba.

„Katalikui“. Jus sakote, kad „Žvaigždė“ per greit iszszoko su spaudimu „Kunigo Valancziaus rasztų“... na tai-tau... Meldžiami pasakykite, jei po praslinkimui **viso meto** nuo padavimo užmanymo dar **per anksti**, tai kada yra į laiką? Jeigu „Žvaigždė“ nebutų pradėjus užmanymo į praktiką vesti, tai gal dar ir dabar butute apie tą nesirupinę. Ne rėkautik, tik dirbkite. Mums reikia darbo, ne plepėjimo, nes tas prie bobų priguli. Raszote „reikia spaudinti ant vienokios popieros...“ Ar jau ir popierą matėte? O kas jumi ją parodė? Turbut Dvasia szventa jums apreiszkę, nes dar pati „Žvaigždės“ Redakcija jos neturi, ir tik Iszleistojas kal-

bėjo su „Jubilėjinio V. Val. rasztų iszleidimo Komitetu“, kokia turi būti popiera, ant kurios turėtų būti atspausiti visi Vys. Val. Jubilėjinio iszleidimo rasztai. Pirmą pamislykit, o paskui raszykit.

Trumpos pasakeles,

daugiausiai Lietuvoje žmonių pasakojamos.
(Surinko Jr. J.)

I.

ISZMINTINGAS SUDZIA.

Kartą kupczius, vaziuodamas per kaimą, pametė czeraslą su szimtu rublių. Žmogus ėjo keliu, rado pinigų, nuneszęs ir atidavė kupcziumi. Kupczius buvo godus ir nedoras. Perskaitęs pinigų pasigedo vieno rubliaus ir pradėjo kaltinti žmogų, kad jam rublį pavogė.

Pinigų czerasle buvo szimtas rublių, o dabar randu tik devynesdeszimis devynis, skundėsi kupczius ir padavė žmogų į sudą.

Sudzia vienog buvo iszmingingas ir teisus. Žinojo jis apie godulystę kupcziaus ir apie dorumą žmogaus, todėl, iszklausęs bylą, tarė kupcziumi.

„Tu sakai pametęs czeraslą su szimtu rublių, o szitas žmogelis rado czeraslą su devynesdeszimis devyniais rubliais, taigi, matyt, rado ne tavo pinigų.“ Ir paėmęs nuo kupcziaus pinigų atidavė juos teisingam žmogeliui.

II.

KUKORIUS IR PONAS.

Kukorius iszkepęs ponui žąsį, suvalgė vieną koją. Pamatęs ant stalo žąsį be kojos, ponas pasiszaukė kukorių ir pradėjo barti.

Kukorius, nezinodamas kaip iszsisiteisinti, melavo ponui, sakydamas, kad žąsis tik vieną koją teturėjusi. Ponas už melagystę jį dar labjau iszbarė.

Pasitaikė, kad po pietų ponas iszvaziavo pasivėzinti. Pasiėmė su savim ir kukorių.

Už dvaro, pakeleję, ant ledo pamatė jiedu burį žąsų. Daugumas isz žąsų stovėjo ant vienos kojos, kitą pakele szildydamos.

„Žiurėkite, ponas, tarė kukorius, rodydamas žąsis — ar nėra žąsų su viena koja?“

Ponas suszvilpė, o nugąsdintos žąsys strakt ir astiszojo visos ant abiejų kojų.

„Taigi tai, — tarė, nezinodamas ką

*) Kelios panėszios pasakėles buvo spaudintos szių metų „Tėvynėje“.

daugiau sakyti, kukorius — kad ponas butum ir prie stalo teip suszvilpęs, gal but ir tos keptos žąsies antroji koja atsiradusi!“

III.

DARBININKES IR GAIDYS.

Tarnavo pas ukininką dvi mergos, kurias gospadinė prizadindavo į darbą, kaip tik gaidys pragysdavo.

Mergos, pykdamos ant gaidžio, kalbėjosi kartą tarp savęs:

„Kad ne tas bjaurybė gaidys, mes tik ilgiaus gautume pamiegoti.“ Ir sutarė gaidį nužudyti.

Bet kas isz to? Szitai darbszti ukininke, nezinodama gaigystės, priesz gaidžius atsikėlusi, pradėjo dar ankszciaus mergas kelti prie darbo.

Juokai.

— Kaip Tamista gali teip daug gerti alaus — tai baisiai kenkia sveikatai.

— O vienok asz sulaukiau 60 metų.

— Teip, bet kad Tamista butum negėręs alaus, Tamista dabar butum daug jaunesniu; kaip tai yra su manim.

* * *

Draugių pasikalbėjimas.

— Ar jau sesele pamuszei Jonuko szirdį?

— Szirdį tai dar ne, bet akį tai jau pamusziau.

* * *

— Dar tik du mėnesiai, kaip apszizenijau ir turiu jau sau guzikus įsiuvinėti.

— O ką-gi tu mislyjai, jog kaip apszizenysi, tai tau guzikai neisztruks?

* * *

Sudzia i apkaltintą: — Ar asz tau neįsakiau paskutiniu kartu, kad daugiau czia nepasirodytum?

Kaltininkas: — Asz taigi tą sakiau policmonui, ką ponas sudzia man uždraudei, bet jis apie nieką nė klausyt nenorėjo....

* * *

Pati: — Nuolat pasakoji apie pasiszventimą ir tam panaszius dalykus, pasakyk man sykį, kokią auką paneszei dėl žmonijos?

Vyras: — Ugi ar su tavim ne apszivedziau?

Karvojaus Laiszkai.

Ketvirtas Laiszkas.

„Karvojui:

Gavau trečią numerį „Žvaigždės“. Emėi skubiai skaityt, kas yra. Žiurime, apie viską pranesata gerai. Žvelgiu toliau — randu parąšą „Karvojus“. Pradedu vedžiot akimis — užtinku žodžius, kurie atsimusza į szirdį. Perskaitęs visą straipsnį, pripažįstu Karvojui teisybę. Jau mums seniai reikėjo tokių rasztų ir tokių klausymų. Ne vienas, perskaitęs tokį straipsnį, pajus tėvynės meilę, kurią turi nuo senovės. Asz pat trankausi kelintas metas po tą liuosą szalį ir sakau, kad pono Karvojaus rasztai atras szimtus pritarianczių

J. V.

69 Madison St.
Newark, N. J.

Teip man raszo priestas žmogus, kurį viltis geresnio gyvenimo isztraukė isz Lietuvos. Ar jam svetimoje žemėje geriau — nežinau, bet matau didelį isziilgimą savo tėvynės.

Teip yra su mumis visais. Norime grįžt „prie savųjų“, n-s su jais laimingiau. Pažįstu ne vieną lietuvį, gyvenantį Amerikoje dvidešimts, trisdešimts metų. Klausiau jų, kur nori numirti. — Lietuvoje — atsakydavo visi. Nė vieno nerašim, kuri norėtų ant visados czia pasilikti; visi trokštamae nors savo kaulus paguldyti tėviszskéje; tikim-s ją dar pamatyti, tikimės net tada, kad padaryt tai stacziiai negalima. Mickevicius, kurs mylėjo Lietuvą, „kaip sveikatą“, kurs žinojo, jog jos daugiau neregės, szaukė stebuklo. Tu, Panele Szvencziusia — giefėjo jis — sugrąžinsi mus stebuklu į tėvynės prie-globstį...

Daugelis mūsų grįsz į tėvynę, ne vienas gal pasilikti joje ant visados. Ir tu, p. V., kurs trankaisi po szlį „liuobės szlį“, gal vieną gražią dieną szvilpsi per mares ant kokio „Bismarck'o“ arba „Deutschland'o“ į Lietuvą — į „namus nevalios“.... Linksnesnė gal ten bus tau maskolius „nevalia“ ir tėvynės neturtas, nekaip tos žemės „liuositybe“ ir trankymais isz vienos vietos į kitą... Keliauk, lietūvi, į savo gimtinį krasztą, bet kelionėje neužmirszk vieno daikto — neužmirszk, ką tu į ją parveszi.

Myli, brolau, Lietuvą ir lietuvius; bę abejo trokšti tėvynei ir tautieciams

labo, — ką-gi gero jiems parveszi? Pinigus? — Geras daiktas, bet ką daugiau?

Brolau, frankeisi po Ameriką, matei visokių naujų daiktų, sakei nesyki savo szirdyje: „Ai, kad žmonės Lietuvoje žinotų tą ir tą; darytų teip ir teip!..“ — parvažiavęs pamokyk juos, prikalbik prie reformų.....

Viena mergaitė pasakoję man, ką ji padarytų, sugrįžus į Lietuvą. „Pirmucziusiai, pasiucziau visai szeimynai szienikus, — kalbėjo ji — tas teip įguo ir gulēt butų smagiau, ir stuba neidraikytų. Paskui pasukycziiau visiems n'eit į lovą su purvinom kojom. Laveszcziiau į madą bannet'us ir wrapper'ius; szieną grėbiant arba rugius pjaujant teip szilta po storų skarelių ir teip negražu vienmarszkiniai! Bet pirm visko turėdama pinigų, nusipirkcziiau siuvamą masziną: badyk ir badyk su adata, o su maszina szmakszt! ir pabaigtas darba..“

Tokius naujus daiktus žada įvest „į madą“ lietuviszka mergaitė, pabuvusi Amerikoje keletą metų.

O tu, vyruti, kokius gerus patyrimus parsiveszi Lietuon, prie kokių naujų „užvedimų“ kalbinsi savo brolius?

Atsimenu seną dalyką. Buvau tada jaunas vaikinasis ir visiszkaie nesapnavau apie svetimus krasztus. Pasitaikę pas kaimynus kriksztinys. Užprasžė — nuėjau. Žiuru: miestelio karabelnikas (buves keletą metų Amerikoje) iszvedžioja „kriksznojant'ems isz asoczio naminį alų seniams, kad reikia muskra tyti nuo žydų.

— O kas isz manęs pirsks javus, jeigu žydų nebus? — atsiliepė vienas senis.

Amerikiszkas antisemitas nerado ant to atsakymo.

Dėlko?

Delt, kad parvažiavęs Lietuon patėmyjo, kas joje yra negero, o kas jai butų gero, isz svetimų szalių neparsivežė.

Bet mės, amerikiecziai, kurie tikimės grįžti į tėviszkę, privalome parkeliauti namo su kokia nors dovana savo broliams, privalome parsivežti tokius gerus daiktus, kuriuos czę patyrėme, o kurių Lietuvoje nėra.

Bet kokių?.....

Asz, neturingas Karvojus, sudedu ant rankų „Žvaigždės“ redakcijoje du

doleriu ir garsinu sekantį konkursą:

Tas, kurs paraszys mums apie geriausius naujus užvedimus, kuriuos norėtų padaryt Lietuvoje, gaus vieną dolerį; kurs paraszys apie antrus geriausius — gaus 75 centus; kurs paraszys apie treczius geriausius — gaus 25 centus.

Laiszkai turi but prisiųsti priesz 1 dieną Gegužio. Už sudžias paskiriu „Žvaigždės“ redaktorių ir kun. A. Miluką.
Karvojus.

Naujausios knygos.

Keksztų Simas. (Ukiszka apysaka). Paraszė Mėnaitis. Plymouth, Pa. spauda ir kasztai „Vienybės Lietuvininkų“. 1901 m.

Szioje knygutėje yra labai gražiai apraszta ka'p mūsų ukinjkams reikalingas yra mokslas. Visi mūsų ukinjkai aimanuoja, kad dabar nė pievos neželia, nė javai nedera, o net ir visztos nededa. Jie nesupranta, kas tai pasidare, kas do priezastis tos visos jų nelaimės. Sako, „turbūt Dievas mus baudžia.“ Tokios nuomonės buvo ir Keksztų Simas, bet kad jis gavo nuo savo giminaczio knygutę apraszanczią budą vedimo ukės, jis pasistengė viską pagal tą knygutę padaryti. Kaimynai isz jo juokėsi, bet Simas ant to nepaisė — jis savo darė ir gana. Pavasarį Simas įtaisė tam tikras akėczias ir iszakejo pievas. Užsėjo jas visokioms geroms sėkloms ir nuc to laiko kada kitų ukininkų pievos dar juoduodavo, Simo pevos žaliavo tartum aksomu užtistos. Sejo mažiau grūdų, bet daugiau paszarinių sėklų. Susipirko gerus gyvulius, o turėdamas daug paszaro turėjo iszertus jauczius ir arklus už kuriuos paimdavo didelius pinigus, o kartųj nors į vietą 6, laikė tik 3, pieno perpilnai turėjo, kad tuom tarpu seniau 6 laikydami neturėjo kuo barszczius užbaltyti.

Visztos, kada joms Simas viszt'nyczią pastatė, nemindžiojo ir nekasė rasodos, negadino javų, o keusz nių dėjo daugiau be jokio sulyginimo. Dabar Simai ir atsivalgydavo jų ir dar porą kapų parduodavo, norint visztų tiktai ketvirtą dalį laikė. Žodziu Simas isz menkos ukės, per mokslą padarė ją tokią, kad turėjo gyvulius tokius kaip dvarai laiko ir nieko jam nestokavo — buvo linksmas ir sotus.

Knygutė paraszta lengvai plaukenczia kalba ir atsitikimai paimti isz kasdieninio mūsų ukininkų gyvenimo. Knygutė suvis užsipelno ant to, idant mūsų lietuviai, ypacz ukininkai, ją su atyda perskaitytų.

Atsisauskimas.

Guodotina „Žvaigždės“ Redakcijai!

Nuo tulų isztikimų žmonių gaunu žinią, jog Dr. J. Szliupas per prakalbas savo Brooklyn'e apskėlbė mane ir p. V. Stagarą, kaip neturinczius jokios milaszirdystės. Jis kalbėjęs buk asz su p. Stagaru nemandagiai priėmiau p. A. Gavieną, savo buvusį draugą isz gimnazijos, ir jog jis tiktai, p. Szliupas parodėsi jam milaszirdystę etc....

Turiu pasakyti czia, jog visi tie daktaro iszvedžiojimai yra melu, ir tai melu isz jiktos valios. Pats p. Szliupas gerai žino, jog A. Gavieną, atvykusį isz Lietuvos į Shenandoah pėtnytcioje priez Kalėdas asz priėmiau kuogeriausiai. Vikaru budams, neesu gaspadorium klebonijoje, taigi prasziau pas p. K. Radzevicius, kad jis savo hotel'ije duotų kambarį mano svečiui, teipgi jį valgydintų, kolei vieszės Shenandoah-rije. Tą pat dieną nuvėjau pas p. D. Brazinską, kurio sztoze mano sveczias iszsrinko sau reikalingas drapanas. Bill'ą p. Brazinsky store, teippat kaip p. Radzevicius uzmokejau ir siunczių į „Žvaigždės“ redakciją, kad vietiniai (Brooklyn'o) lietuviai galėtų savo akimis pamatyti, kas meluoja — asz ar Dr. Jonas Szliupas. P. Gavienui jokio prikumō neesame darę su p. Stagaru, o jeigu jis ten su kuom ir susirokavo, beeidams į disputus apie tikėjimą, tai jo reikalas ir jis turi priimti pasekmes, nes žmogus yra subrendęs ir mokslus pabaigęs. Męs jam kuogeriausiai velijome ir rupinomės, kad kur kokį darbą gauti. P. Gavienas yra chemiku ir sakęs jo specialiszkumu esant geležis ir jog jis noris kuoveikias gautis prie darbo. Man papraszius p. V. Stagaras paraszė pas Dr. J. Szliupą, uzklaudamas, ar kartais ans negalėtų prirrodyti vietą p. Gavienui. Sztai Dr. Szliupo gromata, kurią gavo p. V. Stagaras:

Garbus Tautietii!

Sziądien susiėjau p. Guericke, buvusį vice-superintendentą „Dicksono fabriko“, kur yra inžinieriumi civyliszku. Tėrp kitų dalykū asz jog paklausinėjau apie vietas dėl chemikų, kokiū raszei esant p. Gavieną. Jis man sakė, kad Dickson'o kompanija dabar reikalaujanti chemiko (czia budavojamos yra visokios maszinos) ir kad jie statą naują laboratoriją. Tai-gi rasi p. Gavieną ir gautisi czion už chemiką, tai

butų labai smagu. P. Guericke man sakė, Scrantone tik du toki fabrikai esą, kur chemikas reikalingas; Pittsburgje esą per 20 tokių fabrikų (žinoma szneka yra apie geležinius fabrikus, nes p. Gavienas sakos esąs expertu geležies pramonėje).

Tai jeigu p. Gavienas pribuvęs czion negautų vietos — nės jam reikėtų asabiszškai pasznekti su p. McClear'e, superintendentu — rasi Pittsburgje.... Bet verta butų czion pamėginti, jeigu sako dabar czion esanti vieta chemiko neužimta. Su guodone

27—XII, 1000. J. Szliupas.

Gavus tokią gromatą, p. Gavienas užsimanė važiuoti į Scranton'ą, vietoje Pittsburgo (kaip pirmiaus buvo mislijęs), o męs su p. Stagaru teipgi patarėm, jogei geriausiai kreiptis prie p. Szliupo, kad jis radęs tikrą vietą, kur reikalingas chemikas.

Idant p. Gavienas, kaip neseniai pribuvęs isz tėvynės, neklaidžiotų po Scranton'ą, asz pats važiauvau su juomi ir kuogražiausiai davedžiau jį pas Dr. Szliupą. Kasztus kelionės uzmokejau asz pats ir dar apie szesziš dolerius palikau p. G. ant reikalų, kolei jis gaus uzmokestį geležinyje fabrike.

Man sugrįžus namo į antrą ar trecią dieną atėjo nuo Dr. Szliupo laiszkas pas p. Stagarą su iszpludimais ant manęs, jog apleidome savo draugą. Isz laiszko to galima buvo suprasti, jog p. Gavienui negavus vakuojanczius vietos Dickson'o fabrike, daktaras kuoveikias (į antrą dieną) iszleido jį į Pittsburgą; o kad mano paliktų pinigų nepriteko ant tikieto, tai dadejęs kelis dolerius nors atsipludo ant manęs per laiszką. Kožnas bet teisingas žmogus turi pripažinti, jog czia p. Szliupas suvis neteisingai apsieina. Jei nenorėjo paskolinti kelių dolerių p. Gavienui, tai reikėjo jam nors telegrafuoti pas mane. Iszskasztavēs apie 40 dolerių, nebucziau skupėjęs kelių dar dolerių, kad ir butų reikėje ant karto pasiskolinti. Reikėjo dar atsiminti daktarui, jog man buvo kaltas už Dirvą, taigi galėjo ir jis pabarguoti man, kaip asz tankiai darau. Isz kitos pusės daktaras Szliupas: gali gerai žinoti, jog asz nei p. Stagaras neesame piniguočiai ir jog kitą syk ir mums reikia gerai raivyti, kad sugriebti kelis graszius, idant užkimszti kokį pliszį. Bet man ding kožnas pripažis, jog asz pristatydamas p. Gavieną į mie-

stą, kur zadėt jam vietą, ir dar palikdamas zoposto kelis dolerius, parodžiau jam miluszirdystę, kaip savo buvusiam draugui, nors tuli mano prieteliai rodi jo kitaip, prauaszaudami jog už savo gerą darbą turėsiu prikumą. Pasirodo, jog jų teisybės buta ir jog niekad neapsimoka susidėti su ypatomis, kurios yra pametę tikėjimą ir Dievo iszszizadėję. Toki nesupranta dekingumo ir juo daugiaus gero jiems padarysi, juo skaudžiaus tave įkas. Su guodone

Kun. A. Milukas.

Sztai bilos uzmokestos:

Shenandoah, Pa. Dec. 22, 1900.

A. Gavienas

Overkotąs	\$8.00
Kelinės	2.00
Jacket	3.00
Marszkiniai	1.15
Naktaiza	20
Skrībėle	1.25
Pirsztinaitės	1.00
2 apatinės kelinės	50
2 panczekos	50
Naktaiza	25
Guzikai patentuoti	15

\$18.00

Uzmokejo viską kunigas Milukas.

D. Brazinskii.

Shenandoah, Pa. Jan. 7, 1901.

Priėmiau nuo kun. A. Miluko \$10.50 už 7 dienas burdo po \$1.50 ant dienos, už Adolfą Gavieną.

Received from Father A. Milukas \$10.50 for 7 days Board, at \$1.50 per day, for Adolf Gavienas.

Chas. Radzievicz.

Milaszirdinczas milionierius.

Pittsburgje Pa Andrew Carnegie, locniūnkas geležies dirbtuvių, turintis už 200 mill. dolerių turto, jau pasotino tuo ir apgarsino, jog toliau gyvės tik isz pinigų. Tas pasotintas milionierius 5 milionus dolerių paskyrė darbūnkams dirbusiems juo dirbtuvėse, o dabar dėlei senatvės arba stokos sveikatos dirbti negalintiems. Pirmas, tai turbūt, atsitikimas, kad milionierius tokią milaszirdystę parodytų.

Skaitytojams. — Tuli mūsų skaitytojai skundziasi, kad jie nuo pacztos mūsų laikraszczio negauna, męs-gi gauname nuo pacztos laiszkus, kad jų laikraszczio neatinate atsiimti. Užtat, kaip nueinate ant paczto, aizskiai pasakykite, kad reikalaujate iszeinancziu Brooklyn'e laikraszczio „Žvaigždės“ ir gerai padukite savo pravardę, nes, matomai, jų ant paczto nesuszsznekatė.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Savaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Isleina kas **CZETVERGAS**, 94 Grand Street.

Kasuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiškus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2100 WILLIAMSBURG.

**Ka žmogus gali padaryti
kantriai dirbdamas.**

Ko žmogus gali dasidirbti, jei jis kantriai dirbs ir doru bus, pasirodo ant ypatos Hipolito Rylskio, buvusio locninko naftos kasyklų mieste Baku ant Kaukazu.

Hipolitas Rylski buvo augszto gimimo ir pabaigęs augszts mokslus žmogus, nežiurint vienok ant to, jis, iszpradzių neturėdamas pinigų, kada vedė Tambovo-Saratovską geležinkelį, dirbo kaipo prastas darbininkas, ir vežiojo karu žemę. Kada užsidirbo 45 rublius, Rylskis pasamdė į savo vietą kitą darbininką, o pats leidosi į vietą įjeszkdamas kitokio darbo. Nusisekė, nes per rudenį uždirbo 707 rublių. Atsiminęs, jogei daugelis yra vargstanczių darbininkų, su kuriais jis kada tai dirbo, tajs pinigais su jais pasidalino.

1873 m. Rylskis paėmė pats ant savę didesnį darbą, bet teip jam nepasisekė, kad vos įstengė darlininkams užmokėti. Nenusiminė, vienok, Rylskis, bet iszsrupino sau viresnio prie geležinkelio vietą ir pradėjo dirbti, gaudamas 20 rublių mėnesinės mokesties. Tikru darbu ir dorum gyvenimu atkreipė ant savės perdėtinių atydą ir gavo vietą kelio dažiurėtojo su 50 rublių mėnesinės mokesties. Kada 1876 m. kilo tarp Rossijos ir Turkijos karė, Rylskis

griebėsi prie uždarbiavimo gabendamas kariumenei visokius reikalingus daiktus, bet ne ypatingai jam sekėsi. Rylskis ir dabar nenusiminė, bet įjeszkojo kitokio darbo. 1880 m. Rylskis iszsgirdo, kad Baku apielinkese galima pigiai nusipirkti lauko, kur galima naftą kasti. Neturėdamas jokio kapitolo, nuvažėvė į Baku ir tenai iszsrupino vietą stacijs naczelniko pagalbininko su 60 rublių mėnesinės algos. Czi-onai teipgi tikrai ir kantriai dirbo, o už nekurio laiko nusipirko mažą sklypelį lauko. Nuo to laiko prasidėjo kitokis jo gyvenimas, o turtas greitai augo; dasidirbo 10 milijonų rublių.

Per visą savo gyvenimą gausiai szpė pavargėlius, o daugelį savo kasztu į mokslą leido. N.

**SZIE BIZNIERIAI IR GEROS VALIOS ŽMONES PAAUKAVO
VYSKUPO VALANCZIAUS
RASZTU ISZLEIDIMUL.**

M. C. Watson	\$1.00
Ch. Davison	2.00
J. M. Schoefer	2.50
W. Niswenter	1.00
Kirlin's Drug storė	5.00
Jonas Viskaczka	5.00
A. Norkeviczius	5.00
T. Uliackas	5.00
J. Milukas	5.00
Blaiv. Dr. szv. Franciszkaus	5.00
Juczsa Bauzeris	5.00
Lauras Czarneckis	5.00
Columbia Brewing Co.	5.00
Williams & Son	5.00
L. Goldin	10.00
Auchal Watr	5.00
Jos. Rynkievicz	5.00
V. Mineviczius	5.00
J. K.	5.00
M. M. Burke	5.00
Dr. Chuch	5.00
Home Brewing Co.	5.00
R. Dabb	5.00
J. P. Carden -- tēplioris	5.00
V. Minkeviczius	5.00
T. F. Bradigan	5.00
Dr. W. N. Stein	5.00
P. Chmialiauckas	5.00
Kazė Kaupitė	1.00
Simas Czarneckis	5.00

Kolektoriai: Kun. A. Milukas ir K. Radzeviczia.

**DIDZIA USIAS IR
DAUGIAUSIA USZITIKINTIS NAU-
JAUSIU DRAPANU SZTORAS RY-
TINEJ APIELINKEJ.**

JOHN J. Gorman's
ESTABLISHED 1857

Kartą pabandę persitikrsite, kad pas mus yra didžiausias sklodas ir zemiausios prekės ant

**MOTERU APREDALU,
VALGOMU TAVORU,
NAMU ISZTAISYMU,**

Pirsztinių, Korsetų, Reikszčių, Visokių Papuoszių, Panezekų, Drapanų Apatinių, Namu Isztaisyimų, Mezzinių, Skepečių, Skurinių Tavorų, Pusmarszkių, Perfumų, Ankšinių ir Sidabrinų Daigtų.

VYRU PAPUOSZIMU.

Mus Mieris:
**MANDAGUS PIS-
ELGIMASU VISAIŠ**
Mažiausią įde-
limą praeszkite
virszininkui.

**Nauja
Ideja
10c.
Mados.**

Tavorai visi yra
svaistantojami
kaip persiatyti.
Klaidos atydžiui
patalsomos.
Neužsiganteli-
nantiems pin-
igus sugrąžina.

VAKARAIŠ ATDARA

Panedelij ir Subatoj.

**Pavasarinės drapanas
dabar pas mus galite
gauti.**

Specijalizski - Iszporodovimai

Panedelij, Ketverge ir Sabatoj

VALGOMU TAVORU CZEKIAI
duodasi su kožu pirkinii nuo 10 centų aukstzyn. Dubaltavai czeikių duoda prie KAVOS ir ARBATOS.

Pabandykit pa mus.

John J. Gorman,
229-235 Grand Str., Br'lyn, N.Y.

PASARGAI!

„ZVAIGZDES“ spaustuvė yra atidaryta sziomis valandoms.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Taša).

Moteriškė tikėjo į galę pinigų, o dasiprotėdama apie ką jiemsėjo, tuoj apskaitė, kad kuodaugiaus visko turės, geresnės pasekmės galės laukti. Iš kitos vėla pusės pasitikėjo, kad užrubežinį budamas sunus tiek dagavo proto, kad apskaitė, kiek jiems reikalinga del — ko? Šį klausimą aiškino sau dasiprotėjimu ir prijautimu. Iš to ką girdejo iš sunaus luptų, o nesuprato, pradėjo dabar daryti visokių išvedimus; dasiprotėjo apie sunaus kalbą apie bulgarus prieš penkis šimtus metų, kada dar jie buvo liuosi. Aiškiai-gi to visko ji negalėjo suprasti. Šiame dalyke ji pereidinėjo psichišką procesą, daug panašų į tą, ką vėliaus pereidinėjo Nikola. Kaip šis pastarasis, taip ir jinežinojo dar gerai iš pradžių, apie ką ten einasi.

Su didžiu nekantrumu boba Mokra gaudė žinias, sklaidančias po visą miestą, ir gąsdinančias gyventojus bulgariškos mahalos. Ne visos žinios buvo nesmagios. Kalbėjo, padėkime, kad padunoju nuo Ruščuko iki Viddyno, punktuose, atstumtoji viens nuo kito nedaugiaus, kaip bertainio valandos kelio, persikėlė į Bulgariją revoliucionierių pulkas, ir kad kiekvienas revoliucionierius buvo apsiginklavęs su trimis revolveriais. Tuomet revolveriai tarp bulgarų buvo branginamu ginklu. Maištinjūku skaitė mažiausia ant dvidešimta tukstančių; pertai revolverių turėjo turėti šešesdešimtis tukstančių. Smagi ta žinia kiekviename gavino viltį. Vienok tuoj ją užgesino viena po kitos nesmagios žinios, ir nebuvo joms galo. Gąsdino žmones zaptijai kasdien parvesdami po keletą sukruvintų ir surištų žmonių. Žmonės išėdavo jų pasitikti. Nuo miesto vartų, per kuriuos įvesdavo nelaimingas aučkas, iki kalėjimų stovėjo minios tylinčių susirinkusių žmonių. Laiks nuo laiko iš minios išsiveržė riksmas; tas atsitikdavo, kada viena ar kita iš stovinių moterų, surištame ir sukruvintame nelaisvij pažino savo sunų. Pirmiausiai jėjo į miestą skyrčiai zaptijų su nelaisviais, paskui juos kiti nešė tik nukirstas galvas. Šie pastariejie už plaukų kėlė galvas, klausdami:

— Pažįstate?.....

Boba Mokra stovėjo tarp susirinkusių ir negalėjo sau daleisti, kad jos sunas rastųsi tarp suimtų arba užmuštų. Mislėjo, jog tai negalimas daigtas, kad jis, toks dailus jaunas vaikinai, dacitų iki to, kad jį vestų į kalėjimą. Apie tai negalėjo nė mislyti; jei rodėsi, kad tai būtų per didelė auka, auka, kokios nuo jo negali reikalauti Bulgarija.

Drebėdavo prisizūrėjus, kas apie ją dedasi; akys jos žėrėjo. Zaptijaiėjo toliaus. Viens iš jų nešė iškelės žmogaus galvą ir klausinėjo:

— Pažįstate?.....

Rodė, klausinėjo ir žengė pirmyn. Atėjo ties boba Mokra ir nespėjo paklausti, kaip ta suriko:

— Sunus mano!.....

Suriko, susiėmė rankomis galvą, ir lyg melsdamasi pradėjo šnabzdėti:

— Bulgarija..... Bulgarija..... Bulgarija.....

— Pažinai? — užklausė zaptijus, keldamas į viršų galvą.

— Pažinau — atsakė ramiai. — Atiduok man ją.

— Konake užsimink apie ją.

— Užsimis apie ją Dievas! — atsakė ir įsimaišė tarp žmonių.

O žmonės šnabzdėjo:

— Jis prikabinio jaunuomenę, kuri veltui žuvo.

— Ne veltui! — atsakinėjo skverbėdamasi tarp žmonių.

Už poros valandų jos širdies 'sopėjimas' dar pasididino. Prieš

jos namą susirinko pulkelis apsiašarojusių moterų. Tos sunus žuvo, tos į kalėjimą paimtas — stovėjo ir keikdamos ją šaukė, kad Dievas ją nubastytų.

— Taip tu jį išmokinai, kad prikabinio, išvedė ir pratudė visus!.....

Boba Mokra išėjus užklausė:

— Lyg nežuvo ir jis pats?.....

— Bet jis prikabinio ir išvedė!.....

— O jį patį ar nieks nevedė?

— Kas-gi? Kas? — šaukė moterys, lyg norėdamos sugauti aną visų nelaimių kaltininką ir sudraskyti jį trupučius.

— Tas, ką jį patraukė ateina iš ten..... — parodė ranka į viršų.

Balsas, kokiu ištarė tuos žodžius, sumaišė moteris. Negalėjo daugiau išmislinėti ant tos, kurią patiko tokia pat nelaimė, kaip ir jas. Nelaimės savo paskaitė už Dievo dalcidimą ir verkdamos išsikirstė.

Boba Mokra niekam nematant taip-gi verkė — verkė ir meldėsi. Ant rytojaus, valandoj, kurioj priiminėjo išklausymus, nusidavė į konaką. Urėdninkai nusistebėjo, stebėjosi jau to, kad jį atėjo ir kad ant jos veido jokio gailesties ar sopulio ženklų nebuvo. Viens iš jų užklausė:

— O ko tu čia?

— Pas pašą, džanam — atsakė.

— Gal nežinai, kas tave patiko?

— Žinojau pirmiaus nei tu ir pašą.

— Nežinau, ar pašą priims tavę.....

— Jei nežinai, tai paklausk.

Urėdninkas nuvėjo ir tuoj sugrįžo su pavilijimu matyti jo ekselenciją.

Paša prigulėjo prie skaitliaus reformos urėdninkų, ką pasiduo-dami dvasiai laiko, turėjo prigimtą turkams švelnumą apsiėjimė. Niekad jis neužpykdavo ir nekarščiuodavo. Šypsodamasis priiminėjo svečius, interesantus, ir šypsodamasis pasirašinėjo ant nusprendimo ką nors smerčia žudyti; taip-pat šypsodamasis žiurėtų, kad tas nebut išėjęs iš mados, ant pjovimo diržų nuo pečių gyvo žmogaus, ant pjaustymo jo į trupučius. Šypsojimasis tartum priaugo prie jo pavartaunos ir dailios burnos, ant kurios prasimušė reiškimas melanholijos, panašios į tą, kokią galima patėmyti augančiuose ant kalnų ciprisuose. Bobą Mokra pasveikino linktelėjimu galvos, parodė vietą šalia savęs ant kanapos ir pradėjo kalbą nuo tarmės, kuriai pradeda turka viso svieto:

— Ne war, ne jok (kas yra, ko nėra)?

Ant to atsako: „Tu žinai, pone“ (Sen bilir, effendim). Boba Mokra atsakė pagal budą.

Paša tarė:

— Matai ant ko atvedė tavo sunų tas užrubežinis mokslas.....

— Čyzmet, pašą effendim..... taip atsitiko.....

— Taip..... Gal būtų tas neatsitikęs kad būtų nevažiavęs iš Ruščuko ir vaktavęs lajų..... Kam jum ta Prancuzija ir Šveicarija?.....

— Čyzmet..... — paantrino dar kartą.

— Hm..... — sumurmėjo pašą, neturėdamas ką pasakyti ant argumento, pasemto iš papėdžio muzulmonų tikybos.

— Nebuvo man paskirta paprašyti tavę ant svodbos — tarė.

— Gaila..... Laukiau paragauti to vyno, kurį tavo žodis turėjo permaintyti į vandenį.....

— Mano žodis, effendim, visados buna prirengtas prie tokių permainių..... Tame gali persitikrėti..... Norėčiau persitikrėti ir tavo žodžiui, kurio čia atėjau.....

— Eh? — užklausė.

— Duok man, pašą effendim, pavilijimą.....

— Dėl atsiėmimo sunaus galvos?

— Ne..... Žinau, kad jį drauge su kitomis galvomis turi but išstatyta ant parodos..... tegul taip būn'.

— Ne ant parodos — pataisė pašą, — bet ant pabauginimo.

— Ant pabauginimo vieniems, ant parodos kitiems. Bet ne tame dalykas..... Kas link jos, tai norėčiau nuprausti ir sušukuoti, juk tai galva mano vaiko.

Ištariant paskutinius žodžius galima buvo jausti sopėjimą jos širdies, ramume, su koku ištare, kurčiai gaudė baisi audra; ištare tai ir kalbėjo toliaus.

— Jeigu man tai paveljisi, pasakysiu tau: e w a l a (dėkui). Vienok mano prašymas ne tame. Paveljk man, paša effendim, sykj ant dienos atlankyti kalėjimą.

— Delko tai?

— Nėklaustum manęs taip, paša effendim, kad butum girdejęs, kaip piktžodžiavo ant manęs motinos.

— Delko tai? — atsakė apgailestaudamas paša.

— Mano sunus prikalbino ir išvedė jų sunus, ir pertai norėčiau juos, ką iš mano sunaus priežasties liko paimti į kalėjimą apžiūrėti ir pavalgydyti. Tėgul nors tuomi aš atlyginčiau jų motinoms.

Taip išaiškintas prašymas buvo racionališku; vienog paša mislijo. Valandą patylėjęs tarė:

— Nori sunaus galvą nuprausti ir sušukuoti..... hm?..... Nori nelaisviams į kalėjimą drapanas ir maistą nešti..... hm?..... — Palingavo galva. — Jj..... Tėgul taip bus.

Suplojo delnais ir pasirodžiusiam duryse urėdninkui davė įsakymus.

— Eik su juom, — atsišaukė į bobą Mokrą.

Moteriškė išėjo paskui urėdninką, kurs nuvedė ją pas sargus — žandarus. Urėdninkas pasakė kelis žodžius komendantui ir tas parodė numestas ant žemės penkis žmonių galvas. Moteriškė priejo, rankas kryžium sudejo ant krutinės ir srengėsi pergalėti savo jausmą.

— Tik jau tu čia man nežilumbk — persergejo zaptijų komendantas.

— Nebijok, džanem — atsakė. — Negirdės tavo ausys mano verksmo. Paprašysiu tavęs tik rankšluosčio ir vandens puoduko.

Tuojaus jai padavė rankšluostį ir vandens puodelį. Turakai visada šiuodu daigtu laiko po ranka.

Moteriškė priklaupė prieš pasmėlusias galvas, aptaškytas kraujais, atkirstas nuo kuno per pat vidurį kaklo, knrs buvo apkrekęjas kraujais ir tik vidurij baltavo kremzlės gerkles. Dantys galvų buvo sukąsti, akys išverstos, išveizda baisi. Rodesi, kad kiekviena galva skundėsi ant didelio sopejimo, ir tokiu budu baisy įspudį darė ant žiurinėčių į jas.

Moteriškė priklaupė, pervedė akimis per visas galvas ir ištiesė ranką prie sunaus galvos; tuoj vienog ją sulaukė, atsiduso ir pradėjo prausti kitą galvą. Nuprausė ją, apšluostė, sušukavo, ir paėmė prausti sekančią, ne sunaus. Po to nuvalė nuo kraują trečią ir ketvirtą. Ant galo liko tik sunaus galva.

— Suneli mano, suneli..... — dusavo.

Susijudinimas apėmė ją — vienog ji laikėsi; retai kvėpavo ir sunkus atsidusėjimai ejo iš krutinės. Rankos drebėjo, kada pradėjo prausti galvą savo sunaus; nuprausė veidus, kakta, burną, kaklą; atsargiai sušukavo galvą, sutepė ją kvepiančia alyva — dabino ją taip ilgai, kad net urėdninkas šuktelėjo ją:

— Gana jau to!

— Prasitraukė nuo galvų ir atsigrižus žiūrėjo į galvą savo nelaimingo sunelio.

Urėdninkas atnešė penkis augštus į vieną galą smailus smaigus. Penki zaptijai stovėjo šalia ir urėdninkas vadavė visiems po vieną smailę, užmovęs ant jų galvas penkių nelaimingų bulgarų. Moteriškė žiūrėjo į tą bjaurų darbą neišliedama nei vienos ašaros, suraukus kaktą, sugniauzus kumščias ir sukadus dantis.

Kada viskas buvo pabaigta, ji pakilo ir išėjo. Lauke prie kono (policijos) kareiviai, urėdninkai, tarnai ir mieščionys žiūrėjo į regyklą, peastatančią penkis augštus smaigus su penkioms galvoms ant viršūnių. Laikantieje jas zaptijai laukė paliepimo. Laukti jiems ne-

reikėjo ilgai. Gavę ženklą prisiartinio prie jų pulkas kareivių, kurie buvo pilnai apsiginklavę. Suskambėjus balsui viršininko zaptijai po globa kareivių išėjo iš policijos kiemo. Pirmiausiai ejo du kareiviai su bugnais. Visas pulkas nusidavė link vienų miesto vartų.

Boba Mokra ejo paskui kareivius tarp turkų vaikų, kurių skaitlius kas kart vis didinosi. Prie vartų jau vaikų buvo daugybės. Bėgdami pirmiausi ir paskui zaptijų šaukė:

— Giaurlar!..... a giaurlar!.....

Einantieje žmonės stovėjo. Turakai spjovė, krikščionys žegnojosi.

Prie vartų zaptijai sustojo; vienas iš jų įsmeigė prie kelio savo stiebą ir visa goveda nusidavė į kitą pusę. Prie likusio su žmogaus galva stiebo stovėjo turkų sargyba.

Prie antrų vartų padarė teip pat. Tokiu budu visos penklos galvos buvo išstatytos penkiose dalyse miesto. Boba Mokra ejo su goveda iki trečių vartų. Ten ji sustojo, nes prie trečių vartų buvo paliktas stiebas su galva jos sunaus ant viršaus. Likus priklaupė, rankas sudejo ant krutinės, akis pakėlė į dangų ir šnabzdėjo:

— Sunau mano! sunau! sunau!.....

Balsas jos kas kart buvo garsesnis ir ant galo išrodė lyg but giedojus.

— Tu nuo to stiebo šaukiesi prie Dievo, kad Jis parodytų teisybę ir žmonėms reiškį teisybę!..... Sunau mano!..... Sunau!.....

Pakilo, dar kartą atsižvelgė ant sunaus galvos ir; pergalejus patį savę, atsitolino.

Nuvėjo tiesiog į kalėjimą. Kalėjimo prižiūrėtojas, kad butų buvęs ir didžiausiu tizjognomistu; ne butų pažinęs, kiek ji kentėjo. Veidas jos buvo ramus. Ramiai ir paprastu balsu aprėškė jam savo vardą.

— Boba Mokra, — atrėmė daziūrėtojas, — jau žinau tavę. Paša! atsiuntė čia apie tavę žinią.

— Kad man valia jėiti į kalėjimą?

— Valia?..... taip valia, bet ne visiškai.....

— Nesibijok, džanem, — atrėmė gana švelniai. — Aš ne dėlto išsirupinau daleidimą, kad tavę skriausčiau.

— Nereikėjo nė daleidimo.

— Norėčiau tavę apsaugoti.

— Gerai, — nusišypsojo daziūrėtojas ir užklause: — Turi kalėjime sunų, broli, ar ką? kas tavę apeina?

— Visi manę apeina. Ar nematai, jog sena? Seniems žmonėms visi yra vaikas — locni ir svetimi.

— Taip; bet apie tavo sunų galėtumėme pakalbėti — atrėmė šypsodamasis.

— Pakalbėsimė — atsakė supratusi, jog už pinigų galima bus ką iš kalėjimo išliuosuoti.

— Tai eikš, — tarė daziūrėtojas pasikeldamas nuo sėdynės.

— Ne dabar — mostelėjo moteriškė. — Nenoriu eiti prie alkanų su tuščiomis rankomis. Eisiu pirmiaus paimti jiems ką nors uždrutinti.

— Reikėjo išsyk ateiti su ragaze.

— Turėjau atlikti ką kitą.

— Tai eik ir tuoj sugrįžk — atsakė daziūrėtojas.

Už pusės valandos moteriškė sugrįžo su ragazaitė ir tuojaus buvo įleista į kalėjimą pilnoj prasmėj to žodžio. Buvo jame šlapia, purvina ir stoka visko, kas su žodžiu „išteklius“ turėtų nors mažiausią dalyptėjimą. Net gerų šiaudų ant grindų nebuvo. In vidų galima buvo jėiti per dvejas duris; žviesa ir oras jėjo per mažytelius, augštai stovinčius ir geležimi aptvertus langelius. Sienos kalėjimo buvo be galo storos. Kada daziūrėtojas ją įvedė į kalėjimą, ji vardan Dievą pasveikino visus kalinius ir pradėjo:

— Gerai jums taip; turite bulgarišką ciesorystę!

— Ha, ha, ha! — nusijuokė daziūrėtojas.

Kaliniai su nusistebėjimu dirstelejo į ją. Nekuriė ją pažino.

— Milaširdingas paša — kalbėjo ji toliaus — pavelijo jums truputį atnešti maisto.

Tai pasakius pradėjo dalyti duoną, surį, mėsą, vaisius ir bonr kas.

— Nuo ko tai? — paklausė vienas kalinys.

— Ne klausk, valgyk ir dėkavok Dievui.

Atsakymas tas turėjo tą pasekmę, kad išalkę kaliniai pradėjo valgyti. Ragažs be-mat buvo ištuštyta; ant jos dugno buvo marškinniai, tabakas ir briezukai.

VII.

Kalba tarp moteriškės ir kalinių prie daziurėtojas buvo tik ke- liuose abeluose žodčiuose. Kaliniai, kurie buvo iš Ruščuko šį-tą įsa- kz dzl savo giminių. Kaip užkandys, taip ir jos atsilankymas buvo labai naudingas dėl nelaimingųjų, nes laike jos buvimo kalzime dury- s buvo atdaros, o per jas įėjo šviežias oras. Tą atjausdama moteriškė nesiskubino išeiti ir gal butilgai ten buvus, kad nebut daziurėtojas į- šakus.

— Gana jau, gana, — atsišaukė.

— Kad gana, tai gana, — paantrino ji.

Už kalėjimo durų daziurėtojas gavo nuo jos dukatą.

— Kitą syk pabusi su jais ilgiaus, jei norėsi — tarė džiaugda- masis. — Tu žinai reikalus.

Antrą kartą netik ką ilgiaus daleido pabuti jai kalėjime, bet dar palikęs ją su kaliniais, išėjo.

— Kurs iš jusų tas, ką greičiausia mislija citi ant kartuvių? — paklausė jį.

— Tai aš močiut, — atsišaukė vienas. — Jei ką, tai manę pir- miausiai laukia tas likimas.

— Butų laukęs mano sunaus, kad butų jį turkai suėmę gy- vą?.....

— Be abejonės — atsakė jis.

— Tai matai, sakyk, ką ir kaip turjū daryt, taip kaip mano sunus sakytj. Verpsiu siulą audejams, kurie ateis po jus.

— Ar ateis? — užklausė vienas nustojęs vilties.

— Ar tai su jums baigsis svietas! — atrėmė. — Iš kur-gi jus emėtės?

Tas, ką assišaukė, nntilo, o boba Mokra pradėjo kalbėti su ki- tais apie nenusisekusį maištą. Jie jai išpasakojė nekuriuos dalykus dėl perstatymo draugams. Inėjęs daziurėtojas pertraukė kalbą. Ant rytojaus ir sekančiose dienose vėla kalbėjo su kaliniais. Taip traukėsi pakol išsėmė medegą pasikalbėjimb, kas atsitiko po sudo nusprendimo ant kalinių. Nusprendimas, pasidėkavojant bobai Mokrai, nebuvo perskaudus. Apsudytais liko tik į kalėjimą. Mokėjo ji kalbėti su turkais; vaikščiojo ji nuo Ainošiaus pas Kaipošia, trempė ir išstrepė, kad mirčia nebuvo nubaustas nė vienas. Tas, ką tikėjosi buti pakar- tu, vienas iš didžiausių prasikaltėlių, apsudytas buvo ant kartuvių, prieš išpildymą nusprendimo dingo iš kalėjimo. Tyrinėjimas, kokiu budu jis galėjo pabėgti, atvedė tik ant to, kad jo pabėgimą prirašė tik prie stebukly. Ištiesų-gi buvo tik papirktas kalėjimo daziurėtojas, kurs palengvino jam pabėgti. Kada policija, jieškodama pabėgėlio vertė visą miestą, jis ramiai sau sėdėjo namuose bobos Mokros, kuri po to laimingai jį išleido į kitą pusę Dunojaus.

Boba Mokra kaip galėdama dirbo dėl išgelbėjimo sugautųjų. Jos namas buvo vyriausia stacija revoliucionierių, taip gerai uždengtas nuo policijos, jog ši pastaroji nė nemisljo apie tai. Stuba jos buvo netoli to kranto, kur rašo Nikolą; iki pat krantui buvo sodas. Užpa- kalinė murinė siena ejo pagal pat Dunojų. Pakrantėj buvo duobė, prie kurios dasigauti galima tik su dideliu pavojum, nes pakrantėj riog- sojo akmenis, kurie tarsi, vos-vos kabojo. Iš šaltinio der akmenis bė- go smarkns upelis, kurs prie pat įplaukos į Dunojų buvo gana platus. Krantai to upeluko buvo dėl žmonių neprieinami.

Iki pat krantų to upeluko buvo sodas bobos Mokros, savo iš-

veizda niekuom nesiskiriantis nuo kitų sodų. Jame augo, taip kaip ir kitur, vaisiniai medžiai, padarytos buvo altanos ir takai. Tuom gal tik skyrėsi nuo kitų sodų, kad beveik viduryj jo buvo šulinys dėl sėmimo vandenio, pritaisytas taip, jog vandenį sėmė viedru, priištū prie retė- žio, retėžis-gi vyniojosi apie medinį volą. Vienog šulinys šis neat- kreipė niekeno atydos ypacz dar turkj, kurie žuri, kad vandens nie- kad nestokuotų. Visus kraštus, kurie tik prigulejo prie jų viešpatys- tės, jie apščiai aprupino vandeniu. Poliko po jų nors ši viena gera at- mintis.

Tai-gi bobos Mokros sode buvo šulinys, kurio kitų soduose ne- buvo. Namas-gi jos niekuom nesiskyrė nuo kitų bulgariškų namu. Viduryj jo buvo nei labirintas, aprupjtas slaptomis durimis, trepais, paslaptiniais kambariais ir šėpoms daugiaus dėl mados, nei reikalo; perėjo jau tie laikai, kada tokiose miestuose, kaip Ruščukas, turkai medžiojo ant bulgariškų vaikų, kuriuos varė į jančarus, ir merginų dėl pripildymo jomis harenų. Dvasia reformos apsaugojo vaikus ir mer- ginas; neišdildė vienok gyventojų neužsitikėjimo. Namus statė seno- viškai; senoviškai daržus jungė požemine komunikacija su vidum grin- čių. Dalyj miesto, kurioje buvo bobos Mokros namai, tarp gyvento- jų buvo nuomonė, kad darže, kurs prieina prie jos namo, yra saugia- sia slapta vieta. Ejo gandas, kad ten sykj visos jaunos moters su vaikais ir visos mergin's slėpėsi per eisą sąvaitę. Veltui turkai kratė jieškodami jų, visus namus ir daržus. Bet tai buvo jau taip seniai, kad tos slaptos vietos nieks nežinojo. Gal tik viena boba Mokra galėjo apie ją šį-tą papasakot. Darže surasti tą slaptą vietą buvo negalima. Visas skirtumas sode buvo tik šulinys; bet — iš ko čia stebėtis? Šulinij buvo vanduo.

Taip, šulinij buvo vanduo, bet jame-gi buvo viena ypatybė. Viedras, kurs leidosi prie vandens, arba kelėsi su vandeniu, praeiduo pro urvą, stovintj vienam krašte šulinio, ir vedantj į požeminį korido- rių, išeinantj pakriaušėse. Išėjimą iš jo slėpė didelis, rodos vos kaban- tis akmuo, iš po kurio augo krumai ir nuo kurio žemyn nulipti, nė iš apačios prieiti jokiū budu buvo negalima. Ilgis to koridoriaus buvo apie pusanthro šimto metrų. Dviejose jo vietose buvo iškasta į šonus ruimingos skylės, panašios į senoviškas katakumbas. Briminė jos šias paskutinius tuom labjaus, kad buvo vienokiai murtos su apdailintomis kalumnomis, ir seniai jau visų užmirštos. Bulharijoj tankiai galima atrasti panašias vietas. Patirta yra, jog tos galerijos nebuvo kastos bulgarų laike viešpatavimo turkj, nors ir tada kasimas požeminių slap- tų vietų buvo prasiplatinę netiktai Bulgarijos miestuose, bet ir kai- muose. Nelaisvė ir visoki prispaudimai ir kankinimai išmokinio žmo- nes saugotis nuo savo nevidonų. Kovoje už buvį tokiais budais apsi- saugoja žvėrys, net ir augmens. Tiesa gamtos apginkluoja silpnus prieš tvirtus panašiais ir kitokiais budais. Ir ši požeminė galerija buvo kadaisia apsisaugojimo vieta, bet nuo seniai jau užmiršta.

Boba Mokra iš pradžių nežinojo ant ko apverstj aną slaptą vie- tą. Mislijo jame paslėpt išgelbėtą, anl pakorimo paskirtą vaikina. Pa- sirodė vienog tas nereikalingu.

(Toliaus bus).

PASARGA: kurie tevai noretu leisti savo vaika ar mergaite mokytis dru- karnioj dirbti, gali dasizinti spaustuveje „Zvaigzdes” 94 Grad str. Brooklyn, N. Y.

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).			
Capacity	tariasi	kapasiti	reiszkia gabumas
Caprice		kaprijs	humoras
Car		kar	vagonas
Card		kard	korta
Care		keir	apiekaivotis
Careless		keirles	neabejojantis
Cariage		kejrindz	ratai
Carrot		karet	morkva
Carry		keri	neszti
Cart		kart	vezimas
Case		kejs	atsitikimas
Cast iron		kastejren	czigunas
Cat		ket	kate
Catch		kecz	pagauti
Cause		koos	priezastis
Caution		kauczen	atsargyba
Cautius		kauczius	atsargus
Ceiling		siling	lubas
Cent		sent	centas
Centre		senter	vidurys
Certainty		serteinti	tikrumas
Chain		czein	leciugas
Chair		czeir	krieslas
Chalk		czook	krejda
Change		czendz	permaina
Changeable		czendzibel	permainomas
Charcoal		czarkool	medzio anglis
Charity		czeriti	milaszirdyste
Cheap		czijp	pigus
Cheapness		czijpnes	pigumas

Check	czek	perszkadyti
Cheerful	czjrful	linksmas
Cheerfully	czjrfuli	ukvatnej
Cheek	czijk	zandas
Chesnut	czesnut	kasztonas
Chicken	cziken	viztukas
Chief	czjif	vadovas
Child	czajld	vaikas
Choose	czuus	iszsirinkti
Church	czojcz	bažnyčia
Cider	sejder	obuolinis vynas
City	siti	miestas
Civility	siviliti	griesznumas
Claim	klejm	priesavinti
Clean	kljijn	czistas
Climb	klejm	lipti
Close	kloos	arti
Close	kloos	uzdaryti
Cloth	kloot	suknia
Clothes	kloots	aprieda
Coach	koocz	karieta
Coachman	kooczmen	kuczeris
Coal	kool	anglis
Coat	koot	ziuponas
Coffee	kofej	kava
Coin	kojn	moneta pinigas
Cold	koold	szalta
Collect	kolekt	rinkti
Color	kolor	kvarba
Comb	koomb	szukos
Combine	kombejn	sujungti
Come	kom	ateiti
Comfortable	komfortebl	vigadnas
Command	komend	prisakymas

(Toliaus bus.)

Temikit Lietuviai

Sutrumptytas Lietuvos-kai-Angliszkas Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusaičio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės“ spaustuvėje.

ZVAIGŽDĖS AGENTAI:

Povylas Gaizauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Jonas Grinius,
24 Dray ave., Waterbury, Conn.
Jis yra agentu anų visų New England valstijų.

Juozas Kasiulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

W. Daunora,
Brooklyn, N. Y.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,
312 Water Str., Brooklyn, N. Y.

PASARGA.

Nelaimingi mes, kad mus visokios kliutys kliudo. Mažai turime laikraszczių, bet ir tuos sunku prigulincziai iszduoti. „Žvaigždė“ vėl turi susivelinti nes zecerių stoka. Teisybė, yra lietuviszkų zeceriu, bet daugumas isz jų labiau daboja salooną ne darbą. Gerų, kaip pasirodo, yra labai mažai.

In „Žvaigždės“ spaustuvėje yra reikalingi ju geri zeceriai, Gera užmokestis. Redystė.

Pirmas Lietuvosiskas

BALIUS

- IR -

KONCERTAS,

ant Gerkinio salės

89-93 Grand Str.,

— parengtas per —

Lietuviu Teatraliszka kuopa.

Perstatymas bus 21 Balandzio (April) 1901 m.

Bus puikus perstatymas visokių sztuku, ia teip visokių užimanczių baiku. Sztukas radys p. J. Pulkauskas ir kiti gerai iszsilavine komedijantai.

Apart visko bus vyras kurs parodys savo nezmoniszkas pajegas lengvai pakeldamaz 3000 svary.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORIZSKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.**FR. PUSTET & CO.**Atliekti visokius drukorizskus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baž-
nytinius daiktus kaip, tai: amotus, kopas, kiellikus, lik-
torius, szventųjų stovyklas ir t. t.Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius skilodus, Ryne, Ratisbonoje. Cincinnati ir New York'e.

„SAULE“Vienatine du-kart nedeline
gazieta iszeinanti Amerike
utarnyke ir petnycezioje,
kasztuoja

ANT METO \$2.50

IN UZMARE „3.50

Kas uzmoka \$3.00, tai aplaiko „SAULE“ ir
„LINKSMA VALANDA“.

IN UZMARE „SAULE“ IR „L. V.“ \$4.50.

ADRESAVOKITE:

D. T. Boczklauskas,
520-522 South Al.,
Mahanoy City, Pa.**SLAPTYBE.**

Skaityk szita su atyda; gal szita ar kita sanvaite, reika-
lansi mano pagalbos. Per daugelį metų asz užsiėmiau gydy-
mu vien tik vyrizskų ligų, nežūrint isz kokios priezasties ki-
lusiū kaipo tai: Silpnumą lytiszskų daliū, ligas paeinvaczias
per iszdykimą jaunystėje, negerus sapnus, užsikrėtimus, tini-
mą ingstu, baltus tekėjimus, užnuodijimą kraujo (pradžioj ar-
ba įsienėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszsku daliū, skausmin-
gus szlapinimus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, syphilis,
puslės ligas, ir kitokius prietikius kaipo netikimą prie apsi-
vedimo, plautį, užpavietrijimą ir t. t. Visi kutrie nestboja
sunkios ligos arba yra pripažinti už neiszgydomus per kitus
daktarus, užpraszaū atsilankyti pas mane. Asz iszgydau
kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduolė-
mis ir nesuprantancziais aptiekoriais. Mano ofiso praktika
yra didziausia New Yorke. Ne bijok, atiek. o busi iszgydy-
tas per Seną Daktarą Bryan.

PASARGA. Vyras siekiantis iszgydymą slaptin-
gos ligos ne tur mėginti. Užozėdyk
pinigus laiką ir skausmus gydydamasis mano budu. Asz tik
vyrus gydan. Peržiūrėjimas uzdyka. Aiszkliai yra matoma,
jog asz galiu geriau gydyti kaip familijū daktarai, katrie mė-
gina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais.
Asz greitai gydan už pigę mokesti.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City.

Rodas davinėja uždyka. Vidatinė mokestis sykliū su gyduolėms. Iszkirkp szita
ir paduok sergancziam draugul. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedėlioj tik popiet.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Išėina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100–160 puslapių ir daugiau. Kaštuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metų.

DIRVOS siekiu yra per išleidimą mokslinių knygelių pakelti mūsų literatūrą. Autoriai rankvedžių įvairių mokslo šakų DIRVOS išleistuvėje ras pagėdaujamus išleistojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritingančioje formoje paduos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiūrų tautiečiai pripažino DIRVĄ už prakilniausią laikraštį, atnešantį garbę mūsų literatūrai.

Kožnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą DIRVOS knygelėmis.

Norinti gauti DIRVOS numerį ant pažiūros turi prisųsti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas ant pažiūros DIRVOS redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba keliolika egzempliorių, gau-na DIRVĄ daug pigiausiai.

Rašant ir siunčiant pinigus ar rankraščius, reikia padėti tokį antrašą:

REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip to:

* VYNA, SZNAPSA IR ALU.

No. 101 & 103 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Telptgi yra puiki salė dėl mitingų, vėselių ir taip visokių susirinkimų.

Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko czlon savo susirinkimų.

„KATALIKO“ SPAUSTUVE.

Kataliko spaustuve spaudina visokias knygas, konstitucijas, pliakatus, vizitkortes ir atlieka visus kitus drukoriskus darbus lietuviskoje, lenkiszoje ir angliszoje kalbose ir t. t.

Spaustuve yra įtaisyta su naujaisiais įrėdymais.

Darbą atliekame pigiai, greitai ir gražiai.

Siunčiame teipgi pinigus į visas dalis pasaulės, ypatingai rublius į Maskoliją. Viską atliekame teisingiausiai ir pigiausiai.

„Kataliko“ spaustuves adresas: 3222 Auburn ave., Chicago, Ill.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS.

124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyrizskų ir moterizskų ligų. Mokėdod universetete New Yorko; praktikavo ligonbuczuose Wied aluje, Berlyne, karaliskosje mokykloje Londone, buvo perditėlu mokslo Lebanon, Balleve, Port Graduale Hospital Colege ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip to: plauzių, kepenų, skaudėjimų vidurių žvalvos, nepomielų, apalpių, skaudu linas, žaidzas, tūnimas, moterizskos ligos ir nevaisingumą. Gydymui nervizskų ligų reikia naudot elektrikinias prietaisus.

LIGAS LYTISZKŲ DALIU

iszgydytinų į kelis dienas, telptgi ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdžiuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajlegių ir t. t. Iszgydymą užtikrina kiekviename atsitikime. Chroniszas ligas gydan pasekingai, ir slėpemas ligas užlaikau slaptai.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.

Offiso valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
{ nuo 5 po piet iki 8 vak.

Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
{ nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Užprasdydami gyduoles prisųskit \$1.00. Jeigu sergi tai parasųk kiek turi metų, kiek svėri ir aprasųk savo ligą, t. t. az prisųskit gyduoles kurioms iszgy-
ajsi.

LIETU VISZKA APTIEKA
IR
BROOKLYNO PACZTA,
(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekorizskų tavoru. Turi visokių Europizsku ir Amerikonizskų gyduoliu, kaip tai tisingiausių lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kokiu ant svieto randasi ir nuo visokių ligų.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Ateiszaukentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisuincez gyduoles per paczta arba expressą. Aptiekoj galima susikabēt lietuviszkai, lenkiszkai, rusiszkai, vokiszkai, angliszkai ir visokiom kalbom. Receptus sudedam omo visokių daktaru Amerikonizskų ir Europizskų.

Money Orders ir registravotos gromatas galite siust isz czionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl & Buchbinder,

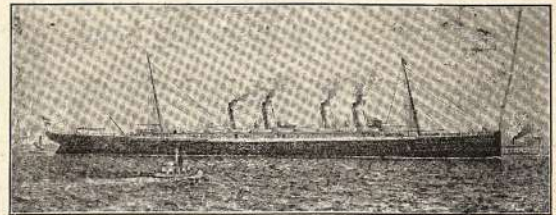
TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 metu

Nume Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Siunčiame pinigus į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaip to:

Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar siunčiam pinigus tiesiog į namus:	100 rubliū už	100 rubliū už	100 rubliū už	100 rubliū už
50	\$26.50	50	\$26.50	50
25	\$13.38	25	\$13.38	25
20	\$10.75	20	\$10.75	20
15	\$8.13	15	\$8.13	15
10	\$5.50	10	\$5.50	10
5	\$2.88	5	\$2.88	5

Szipkortes (latvakortes) į Europą. Isz New Yorko į Brena ant greitlaido (Express) \$33 ant regulariszo laivo \$33.50 „ „ „ „ ant regulariszo „ „ \$30 Isz Antverpo į New Yorka \$33.50 Isz New Yorko į Hamburga ant greitlaido Isz Rotterdamo į New Yorka \$33.50

Dėl atresnės žinios rasųk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeltung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 1/2 val.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuveje.

- Basanavicius Dr. J. Medega mūsų tautiškaj vaistinykštai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autorias paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai Trakiszkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- Lietuvizkos pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos dukė, arba Lietuva XIV šimtm. melije. Istorijzka apysaka; knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos Rozaiski rasztai. Labai gražios apysakėtos. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukiszkos dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- Kristijonas Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas. Lietuvizki dainiai pradzioje XIX šimtmečio. Kliasiszki tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega Simano Daukanto biografėjai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milukas kun. A. Rankvedis Senoviszkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazean ir kitus. Knyga I Rytų ezalyš su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1868 m. 50
- Rankvedis Senoviszkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizskas Albumas. Dalis I. Paveikslai istoriszi vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Meris P. Populiariszkas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Radzeviciūtė M. Anima Vilis, Apysaka. Lietuvizskai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- Sienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. 1,00
- Duonos įieszkotojai. Lietuvizskai iszgulė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. 35
- Schmidt. Valdimieras apysaka.

- Lietuvizkai iszgulė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- a brieža kun. A. Botanika; arba laisliūs auguminių. Shenandoah; Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valancziuskas. vysk. M. Lemai czių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolijais karės. Vertė A. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 30
- Kankinimas Katalikų Lietuvice abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvice teatro. Paraszė Akmeninis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
- Padėjimas Lietuvių tautos Rusų vieszpatystėje. Rusiszkoj kalboj prekė..... 1,00
- Stacijos arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanukas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas. ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinės Miszioms. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- Lietuvizskos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- Kun. A. Totoriųs. Pámokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant gerėsės popieros..... 75
- Lietuvizskas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo II ir III laida prek. 1,00
- Abdarytas kasztuoj..... 1,25
- VEYTAUTO HALE.**
(Svetaine)
 Užeiga del lietuvin.
 Visados szviežes gardus alius,
 likteriai ir kiti gėrymai.
 Pooltė..... Kvepent
 belis..... Cigarai.
 Roda duodu visokiuos reikaluos, iszsilimant amerikonszkas popieras, pasiduodant į kariūmenę ir t. t.
A. P. Adams
 102 Grand Str., Brooklyn, N. Y.
- LIETUVIZSKAS**
PERKRAUJUTAJŲS.
Simonas Kraujutaitis.
 Porkraustau daiktus isz vienos vietos į kita, parduodu anglis ir malkas po kiek kas reikalauja ir tai daug pigiaus negu kiti. Teipgi užlaiku krautuve puikių cigaru ir poperosų. Reikale meldžiu neiti pas svetimtauti.
S. KRAUJUTAITIS
 97 N. 4th str.
 Brooklyn, N. Y.

Lietuvizka Krautuve visokių siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas 1 antru ranku siuvamas maszinas. Teipgi užlaiku visokius reikalingus daiktus prie siuvamu

maszinų ir taisau.

Žmonės yra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia,

256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —

BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja ie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,

HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.
Svetainė pamsamdama del veselijų, balių, koncerty ir t. t.

Gėrymai geriausi ir už pigiausių prekę.

Mateuszas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugul kreipiasi prie maneš.

Apart to tūriu puikią didelę sale vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir zseip pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nēi sakyti, nes visi žino ju gerumą.

M. VIDEIKA

154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

Pirmos kliaos Hotelį
UŽLAIKO SCRANTON'E
P. LIPAVICZIA.

Geriausia užeiga ir rodos vieta dėl lietuvi. Pirmos kliaos visoki gėrymai cigarai. Laisvakortes taipogi gėrymai ant geriausių linijų. Nepamirszkite, jog **Hotelia**

Petro Lipavicziaus,
po No. 1837 N. Main Ave.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherburb

52 ELDRIDGE Str. New York.

OFISO VALADOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

NEDELIJOJE ADARA!

Nuo 8 iki 10 ryte

Nuo 2 iki 3 po pietų

Už \$7 in

Lietuva

PROGA DEL VYRU ANT darbinio laivo į Brama, Hamburgą ir Antwerpą.

186 Suffolk Str.
NEW YORK, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

13 Grand str.

Brooklyn, B. C.

(Tik jo iszleidžiamas).

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszintis dviejų visokių auguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliszkai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszintis svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą, aptiekoj randasi, kaip tai herbū, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jūm prisiusiu per expresą reikalingu daiktū. Hoffmano Reumatizmo gydnole \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plautezių gydnolekruopės dėl kraujo, dvideszintis viena giduolukruopė į dėžutę už 15 centų. Hoffmano kosulio maizimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!

PAS

Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi autiekia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautieci!

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienžemis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECIJALISZKAS ISZPARDAYIMAS ANT VIENOS NEDELIOS.
 GELEŽINE LOVA, SPRINGSAI IR SZIENIKAS \$4.99 ir augsztyr.
 ARŽUOLINE SZEFRONA — — — — — \$3.99.
 ARŽULINES, SU AUGSZTU UŽPAKALIU KRESES \$0.49
 KUDIAMI KERICIZIAI IR VEŽIMUKAI \$2.98 augsztyr.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienu.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sake, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**.
 Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos
 pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užezedyk pinigis ir su-
 drutik savo sveikata pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTYLAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

visokiu

ant

kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.

Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

Senas Daktaras Smith,136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

Seniausias placziai zinomas specijalistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros
 iszbėrymą, spuogy, skauduliu, piutaszaziu, skaudancias gerk-
 les, liežuvio, burnos ir nosies, skausmingu užtinimu kirksznių
 ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausma nugaroje, skausmą
 galvos, gelimą kaulu, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidu-
 rių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hymoridos, sausgėlą,
 szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszrdymą, dusulį,
 dziova, ingstų ir puslės uždegimus, skausmą szlapinimosi,
 strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vienatiniiai zinoma kuri mažas lytiszkas
 dalis padidina ir smarkiausias ligas nervų, slabnumą isz prie-
 zasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo nakezia, prazudytą
 energiją, melancholia, isztekėjimus, svaigulį, drebėjimą, isz-
 gastį, nevaisiugumą, negalėjimą, pastovineziai iszgydo.

Asz turiu viską kas dėl gydymo reikalinga, liekarstas ir
 instrumentus ir per ilgiausią tyrinejimą dasiekiau didžios
 praktikos. Nėkurie daktarai garsinasi specijaliztai didžio
 gabumo ką tik galėdami gydyt paprasziausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntaunai
 iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydinciau, kurie
 pirmiaus gydėsi pas daktarus garsinoncziusios gabeis dak-
 tarais.

Saugokitės nuo tokių žmonių, agentų, draugyszių, už
 dyką duodamų receptų, diržų su elektrika, ir apgavingų pa-
 tentavų gyduolių.

Kreipkitės visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra
 seniausias ir geriausias, o užezedyt laikę, piunių ir skausmų.
 Vyrai mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą
 Smith. Jis praszalys kiekvieną periszkadą tame ir ant syk su-
 stabdys tekejimus. Gvarantavoja gruntauną, greitą ir pigų
 iszgydimą. Rodas duoda uždyką, Liekarstos 50 centų.